

Meglátogat mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj:
 Egész évre 12 ft, félévre 6 ft, évnegyedre 3 ft o. é.

Helyben előfizetheti Demjén L. és Keresztény Pál urak kereskedésében, hol egyes számmok is kaphatók.

Szerkesztői szállás: belső-tordautca 122. sz. Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet hátsó részében.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Hirdetési díj: öt hasabos garmond sorért 6 kr s egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetéseket felvételnek: Helyben: a kiadóhivatalban, Demjén László könyv- és keresztes Pál papírkereskedésében. Pesten: Zeisler M. (Királyutca 60. sz.) Bécsben: Haasensteiner és Vogler (Neuer-Markt 11. sz.) Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) Rudolf-Mosse off. Zeltungs-Agent (Stadt-Seilerstätte 2.) Süddeutsche Annoncen Expedition Stuttgart. Nyilvántartási díjak: sora után 20 kr. előleg beiktatása mellett a szerkesztőséghez címzendők. Előfizetéseket s hirdetési díjak a vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.

Hodosiu és Baritiu.

— Nemzetiségi ultráink mindegyre álaraz nélkül mutatják magukat s ezt nagyon jól teszik: hadd ismerjük meg ellenségeinket; különben is ezek közül azok a kevésbé veszedelmesek, kik nyíltan lépnek ki a sikra. Némelyek váltig csodálkoznak azon, hogy e tulzó urak felvont sisakkal hirdetik az alkotmány megdöntését, sőt az államegységét is szemérmellenül támadják meg. Így szólanak: hát mire való a törvény, ha az ily üzemeknek sem lehet határt szabni? Mi értelme van annak, ha a népkarát szentségét büntetlenül lábbal taposhatja minden ámitó, kinek agyát ábrándos tervek és képzelt jogok, álmodott elnyomatás, és hia nagyvágyás, palástolatlan roszakarat és szertelen nemzeti gyűlölködés zavarta meg?!

Ha csupán a törvény szempontjából vizsgálunk az ultrák működését, mi is azt mondanók: érezetlni kell velők a népkarát súlyos balkezét; mert a hol nem rendeletek, hanem az ország parlamentje és koronás királya alkotják a törvényeket, ott a felelős kormányak kétszeres szigorral kell és jogában áll a törvény mindenkit egyaránt és föltétlenül kötelező parancsát érvényesíteni. Ámde számba véve azt, hogy az illető nemzetiség polgárainak többségemindinkább elfordul e szinifalzagatól ultráktól; tekintve azt, hogy vannak e nemzetiségeknek higgadt, hitellel bíró vezérei is, kik e hobortosokat mind jobban sarokba szorítják, szajoskodásukat a hobort színvonalára redukálják: ez ágyuhangu urak nem tűnnek fel előttünk oly veszedelmeseknek, s ha a szólás- és sajtószabadsággal vissza is élnek, hasznát tesznek nekünk az által, hogy gonosz törekvéseiket el nem leplezgetik; így számunkra lehet őket tartani, s ha a mérték nagyon is túltelnek, tudni lehet, kikkel kell érezetlni, hogy a jogállamokban, tehát Magyarországon is van törvény, a mely előtt a ki meg nem hajlik — meghajtatik. —

Hodosiu ur meg van győződve (programjában „Gaz. Tr.“ Nro 41.) arról, hogy az erdélyi románok még ragaszkodnak **Erdély autonómiájához, függetlenségéhez;** hiszi, hogy még tartanak valamit nyelvükre, nemzetiségükre, s azon „törvények”-re, melyek egyetmást szentesítettek. Mindezek ugyan elkoboztattak, hanem nincsenek elveszve, visszaszerezhetők, s vissza is kell azokat szerezni. Hodosiu szerint erre kell „erdélyi országgyűlést összehívni”. Az erdélyi alkotmány csak fel van függesztve, ezért a román nemzet első teendője ez országgyűlést egybehívását szorgalmazni. Az erdélyi román választók e jelszóval válasszák meg és küldjék Pestre képviselőiket: „nem azért, hogy a parlamentbe belépjenek”, hanem, hogy mint az erdélyi románok képviselői egyesülten állapíthassák meg, hogyan valósítsák az erdélyi diéta egybehívását; mert a románoknak csak ez kell, a ki

ezt nekik megadja, az barátjuk, a ki nem, ellenségük.

Ez a „pronunciamento” ép oly hobortos, mint a mily kihívó és világos: Magyarország bujon Hodosiu caudini igája alá, hogy ő ultrasága ismét gyönyörködhesse egy erdélyi conventiculumban s a n.-szebeni Reichenstein-Skupsina makulatúrait ismét elé lehessen szedni: a negyedik rendi nemzetről, a legelők és erdők megosztásáról, a babeli hivatalos nyelvekről — stb. stb., s mindezt a jogegyenlőség korában kellene ismét szőnyegre hozni, csak hogy valami uton-módon alakulhasson Magyarországon államalkotó román politikai nemzet, s a magyar anyahontól egykor elszakított magyar fejedelemség válhassék román nagyfejedelemséggé, Daco-Romania magyává.

Bizonny a jó Hodosiu nem kíván sokat. Van neki bizalmas viszangja is, a ki osztja nézetét nagyjában, csak abban nem tud megállapodni: **mellyik út vezetne bizton Bukarestbe, meg a Tiszáig!** Baritiu szerint a kezdet nehéz. Hja ez régi dolog. A német azt mondja: Ende gut, alles gut. De hátha rosszul csattan a végén az ostor? Ezt is meg kellene gondolni a papírfabrikató és papíronlás közepette.

Baritiu abban nem tud megállapodni, ki hívja össze a kezdeményező congressust, mely t. i. irányt adjon a választásoknál a románoknak; hogy az érsekek tegyék, ezt ő nem helyesli; természetesen jobb lenne ha Hodosiu és Baritiu urak gyűjtenék össze a „nemzeti conventet.”

Második aggodalma B. urnak: **miféle program alapján tanácskozzanak;** ha úgy megy, mint eddig, akkor „Amtstag” lesz az egész. Azután **választva** legyenek-e a küldöttek, vagy csak úgy nevezik ki, mint eddigelé? Végül két elnök legyen a congressuson?

Beszél még B. ur az atheni 30 zsarnokoskáról, s hogy a zsarnokság magya már a románok közt is szépen kikelt.

Sajnáljuk Baritiu urat, hogy ilyen busulás lepte meg, s hogy a gör. keleti és gör. kath. románok inkább hallgatnak az ő n.-szebeni és balázsfalvi államférfiúi képességekkel bíró férfiakra; hanem hát ezt egy „tudós” embernek csak dicsérni kellene, midőn látja, hogyan kerül mindenféle a románoknál a józan ész az álomlátás fölé.

Kár Baritiu urnak is elmerengeni akkor, midőn a román egyházak alapjára szort menyköveit az illetők csak nevetik, s egykor nagy tekintélyben állott személyiségét pamphletirozzák: „Elgyengült agyu öregnek” mondják őt, ki a többek közt Prágába utaztatván „tudományos szempontokból.” Báró Reichenstein irodájában szerkesztette azon javaslatokat, melyek által a n.-szebeni skupsinának Erdélyt a bécsi centralistáknak kell vala feláldozni; a ki a n.-szebeni conventiculumban

párisi összes színházak bevételeit hasonlítják össze a f. év az 1870-diki év első három hónapjában. Érdekes e kimutatás, mert világosan mutatja, hogy a látogatás folyvást növekszik, bár jelenleg két nevezetes színház zárva van, melyek az 1870. évi kimutatásba szintén föl voltak véve: a Theatre Lyrique és a Porte-Saint-Martin. Ime e párhuzam fötételei: 1870. január 1.703,966 frk, 1872. 1.523,264 frk; február 1870. 1.375,912 frk, 1872. 1.770,214 frk; március 1870. 1.503,081 frk, 1872. 1.390,872 frk. Összesen: 1870. 4.582,959 frk, 1872. 4.684,347 frk. Az idén tehát százezer frank növekedés három hónapra. S hogy állt 1871-ben, a bombázás alatt? A megfelelő negyedévben mindössze 415,289 frk volt a bevétel. Pedig az idén nem valami kitűnő darabok vonzzák színházba e nagyszámú közönséget. Az újdonságok egy része a régi darabok fölmelegítése, más része kevés kivétellel nagyobbára férczmű.

A nagy opera legkiválóbb művészei a májusi idényre vendégzerepelni mentek Londonba, s bár a honnaradottak még mindig oly hatalmas társaságot képeznek, midőt mi Pestre álmodni is alig mernénk: a párisi előkelő világ már nincs általa teljesen kielégítve.

A „Comédie Française”-nek májusban nem volt semmi újdonsága, s Molière örökbecsű darabjain, a „Misanthrop”-on és a „Tudós nők”-ön kívül, melyeket a párisi közönség teljes élvezettel hallgat még ma is, a hó első felében leggyakrabban Dumas névtelenül írt műve: „Le supplice d'une femme” került színpadra. Nem új darab, s meséje már nálunk is régen ismeretes.

E darab előadása a „Français”-ban igazán minden kifogáson felül áll. Az ember nem tudja, az egyes szereplőket, vagy az egész előadás rendkívüli összhangját csudálja-e inkább? Got a becsületes férj, Laroche a szenvedélyes szerető, Madame Favart a bűnhődő aszszony szerepét, Ponsin asszony egy könnyed kedélyű barátot, minden mozdulatban, minden hangban, s a szemnek minden pillanatnyi tekintetében a leghívebb kifejezéssel adják elő. Teljesen belelélik magukat a jelenetbe; nem felelik el helyzetüket soha egy másodpercig sem, s minden legkisebb mozdulatuk a jelenet szellemét

minden román jogot kész vala Reichenstein lábai elé rakni, mint bizalmas rogalistához illett, — a ki 1866. óta teljes passivitással akarta a magyarokat megijeszteni, s utóbb még is kénytelen volt kijelenteni, hogy többé nem foglalkozik a politikával, stb.

Igy beszél ám Baritiurol az „Epistole delatiéra,” képmutatónak nevezi s arra inti, ne lábatlankodjék, inkább gyűjtse a — és csináltassa a papirt Zernesten; mert tudja meg, hogy vannak emberek, a kik megnyirják a nemzeti ügy megrontoinak, a nemzeti történelem meghamisítóinak igen hosszúra nőtt körmeit.

Ime hova bukott a B. ur tekintélye; szava többé nem oraculum; még fenyegetik a **körmeit** is, pedig többé nem gyerekkember — hanem megérett barbatu.

A „Telegr. Rom.” pedig fülbe dörgi: a román nemzet megelégette a lórmát, feltettek vár! nincs többé idő a „politikai tréfálkozásra!” s hogy lejárt az ideje azoknak, kik politico-poeticus visiókban gyönyörködve a levegőben dolgoznak: „fontal mérik a szelet és singgel a napsugárt.”

Mindezek a respectus veszendőségéről tesznek tanúságot. Talán ezért vigasztalják egymást Hodosiu és Baritiu bizalmas levelekkel, melyekben commentálják a nagyhangu semmit és elmondják: várom újabb válaszodat.

Nem irigylendő mulatság! Kivált ha a hívők serege körülök úgy gyarapszik, mint a martiusi napsugarak alatt a friss hó. Vízét gyűjtétek? Jól teszik, ha malmot nem is hajt el, s országot se hoz, de jó hűlepitő szer a nagy politikai emótiók után.

Legújabb táviratok.

Bécs, jun. 11. A reichsrath mai ülésében elnök kijelentette, hogy azon cseh képviselők, kik történet felhozására sem meg nem jelentek a reichsrathban, sem kiharadásukat nem igazolták, kilépteknek tekintendők. — A keresk. miniszter azon választ adja a lajbach-károlyvárosi vasutvonal összeköttetése iránt tett interpellatióna, hogy a kormány elismeri ezen egyenes vonal fontosságát tekintettel különösen az építendő dalmát és keleti vasutakra, s erre nézve két terv fekszik már a kormány előtt, melyek megvizsgálása elrendeltetett. — A tar-now-leluchovi vasút építésére vonatkozó törvényjavaslat illetőleg Kuh azon óhaját fejezi ki, hogy a Galiciát érdeklő vasutak ügye elnapoltassék, míg a galicizai resolutio végleg el nem lesz döntve; mire a tjavaslat második és harmadik olvasásban egyhangulag elfogadtatott, valamint a botzen-mirani vasutára vonatkozó törvényjavaslat is. — Az ülés végén Röser interpellálja az alkotmánybizottság elnökét, mikorra várható az egyenes választások érdekében beérkezett kérvények elintézése. Gross elnök válaszában kifejti, hogy az illető előadó a bizottság közelebbi ülésében tesz a tárgyban jelentést.

London, jun. 11. A kormány közölte a parlament

tükrözi vissza. Ép oly erősen játszanak, midőa szavuk nincs, mint beszédek közben, s közömbös arccal nem tekintenek a nézők felé soha. Elfeledjük, hogy szinpad áll előttünk, melyen a mi kedvünkért mozognak az alakok. S rajtuk kívül van a darabban még egy nyolcz-tíz éves kis leány is; — aránylag nagy és hosszú szerep; többször és hosszasan kell játszania és sokat beszélnie; e szerepet is egy piczi leányka (Martell) a legnagyobb otthoniassággal, s oly kitűnően adja elő, hogy a legtermészetesebb gyermeki naivság megtestesítve áll előttünk. A hó közepe körül a „Français”-ban Musset régi darabja „Le chandelier” került színpadra új szereposztással. Egy ifjú színész, Delaunay arat teméred tapost a föl-alak, egy fiatal írnok szerepében, ki főnökének nejét az első szerelem hevélvel imadja, s e nő által egy másik bűnös szerelem palástolására használta föl. Valódi, mély, szenvedélyes, korlátlan és határtalan szerelmet ily őszintén, ily kevés kiabálással és mégis meghatóan adni soha sem láttam.

Az „Opera”-színházban hetek óta folyvást Hugo Victor drámája: Ruy-Blas van színen. Még a negyvenes évekből való mű, s igazán bajos volna okát adni, miért vették újra elő, bár a czimszerében Berton és Don Saluste szerepében Geffroy sok művészzel játszanak, s nagy hatást idéznek elő.

A Vaudvilleben szintén hetek óta járja „Rabagas” Sardou új drámája, melyről már annyit írtak a pesti lapok is. A forradalmi izgatások ellen gonyolódik, s egy agítáló ügyvéd szerepében Gambettát parodizálja.

A Palais Royal meglehetősen árszágra jutott. Nincs semmi cassa-darabja, se új, se fölmelegített. Négy-öt kis vigjáték és bohózat van benne esti rendben, s ezek közt legfeljebb a „Tribune mécanique” érdemel említést, „a parlamenti ékesszólás iskolája”, melyben a szöszékek egy van szerkesztve, hogy mikor a szónok már többet beszél, mint kellene, vagy elkezd vidicskálni: az elnök egy mozdulattal elsüllyed az egész szöszék, a másik pedig, a következő bejegyzett szöszékek hasonlóan a föld alól előmerül.

A „Gymnase dramatique” is foglaltan van az új-

mindkét házával a jelen ülésszak bezárását. — Ma tesz a kormány közleményeket az Alabama-ügyre vonatkozólag. — Tegnap az irek tömeges résztvevése mellett élénk meeting tartott itten egy külön ir parlament felállítására érdekében.

Versailles, jun. 11. A nemzetgyűlés mai ülésében a hadsereg szervezésére vonatkozó törvény tárgyalást folytatta s 495 szavazattal 59 ellen elvetette a szolgálati idő négy évre szabását indítványozó javaslatot, miután Thiers az ellen érélyesen kikelt és kijelentette, hogy ő az ily törvény életbeléptetéséhez nem járulhatna és kényszerítve érezné magát visszalépni.

Washington, jun. 11. Hírlik, hogy Granville azon indítvánnyal lépett fel, miszerint a genfi döntő bíróság összehívása 8 hónapra napoltassék el.

Deés, jun. 10-én.

Belső-Szolnokmegye bizottsága főispán ur előktele alatt e hó 9-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyedüli tárgya volt ő felségének a september 1-ső napján megnyitandó országgyűlésre, megyénk közönségéhez intézett legkegyelmesebb királyi meghívó-levele felolvasása.

E rövid ideig tartott gyűlés után a képviselőválasztási központi bizottság tartott ülést, melyben elhatározottak, hogy megyénkben a képviselőválasztás folyó hó 24-ik napjától kezdőleg 29-ik napjáig bezárólag ejtessék meg. E szerint az alsó választókerület a következő sorrendben szavaz: 24-én a dési és alparéti járások, s Szamosújvár város, 25-én a bethleni és b. váraljai járás, 26-án a szurduki járás és Deés város. A felső választókerület pedig: 27-én a magyar-laposi járás, 28-án a rettegi és kőfári járás, végre 29-én a kaczói járás. Választási elnököknek megválasztottak, az alsó-kerület részére Weér György, a felső-kerület részére gr. Wass Miklós. R.

A magyar királyi honvédségi Ludovica-akademia rendszerének s belső berendezésének tervezete.

(Folytatás.)

XVI.

Végvizsgák.

A végvizsgák külön bizottság előtt teendők le, melynek tagjai a honvédség előléptetési szabályzata foganatosítási szabályainak 4. és 14. §-ai értelmében a következők: egy kerületi parancsnok mint elnök, a ludovica-akademia igazgatója, két dandárparancsnok, s az egyes szakmákból az academia illető tanárai.

A kerületi parancsnokot s a dandárparancsnokokat és pedig rendszeresen egy évre, a főparancsnok jelöli ki.

A vizsgánál, a mennyiben a helyiség engedi, honvédségbeli hallgatók is lehetnek jelen, a miért is a vizsga napjai eleve közléendők.

A vizsga élő szóval, s ezenfelül a harcászat köréből választott, vagy a vezérkari szolgálatra vonatkozó valamely feladatnak írásbeli kidolgozása által történik.

donságoknak. „La Comtesse de Sommerive” forog leginkább deszkáin, Barrière és Prébois régi tárgy darabja, a főrangú hölgy által könnyelműen elhagyott, s később csudálatosan felfedezett, törvénytelen gyermekről; csak hogy itt e dráma tragice végződik, s ezáltal különbözik (bár aligha előnyére) a szokásos lenecz-daraboktól. Érzékeny helyeit melodramai unalmas zenével kíséri egy gyenge zenekar. A törvénytelen leány szerepét azonban egy egészen ifjú művésznő, B. Pierson oly kitűnő művészzel játsza, mely számot tenne a „Français” deszkáin is.

Az operette-színházak zajt a Gaité és Variété ütnek ez idő szerint legnagyobb mértékű. Amaz már tarsaug óta folyvást nagy hatással adja a „Roi Carotte”-ot, melynek készítésére kezét fogtak Sardou és Offenbach, hogy oly darabot teremtsenek, mely túljár minden „Dunanan apó”, „Ördög pilulái” és „Szép Helena”-féle productumon. Magasabb igényvel nem léphet föl Roi Carotte sem, de kétségkívül igen sok leleményességgel, ügyes zenével, csinos dalokkal, élénk tréfákkal, bár egyszerűsmind laza compositióval van szerkesztve. A decoratiónk, sülyesztők használata, az öltözetek változatossága, a személyzet óriási serege, a szintér gyors változásai Pompejítől Párisba, s innen az ausztráliai óserdőkbe, tündértáncz, legyvertáncz, majomtáncz, bogarak táncza stb. stb., minden eddigi ilyes előadást túlhalad.

A „Variété” a „Száz szűz” című operett szintén teli ház előtt adja. Mulatságos bohózat. Két csinos uri asszony vélelőnül egy oly hajóra kerül, mely nőket szállít Ausztrália egyik gyarmatába, feleségükül az ottani asszonytalan gyarmatosok számára. Ausztráliába érve, nem akarnak férjhez menni, tiltakoznak, veszekednek, de mind hiába. Azután megerkeznek férjeik is, de nem mernek jogukkal föllépni, s ebből sok mulatságos részlet, fejjük ki.

A „Theatre du Chateau d'eau” Gaboriau regénye után „L'affaire le rouge”-t, az „Ambigu”, „Le Roi des Ecoles”-t, a Chatelet-színház „Daniel Manin”-t játsza, s mindenik kellő hatással.

Azonban elég lesz e nagyon is kivonatos szemle.

TÁRCSA.

A párisi színházak.

Páris, május végén.

(a. l.) A szép Lutetia nem dobta magát a bánat ölébe. Gyászol ugyan, de csak mint egy érdekes özveggy, a kit a fekete ruha még érdekesebbnek s talán kaczerábbnak is mutat. Vigad és tánczol a levertség s romok közt épen úgy, mint egykor tizenhatodik Lajos udvara tánczolt a vulkánok fölött. Azaz bizony épen maga a táncz nem igen vigan megy. Az elysei mezők híres táncz kertje, melynek nevét tisztességes társaságban nem szokás kijelenteni, de a melyet azért minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat, ma már csak hajdani dicsőségének híre által éldegél. Az egykori híres kedvnek, eleven-ségnek, kicsapongásoknak csak gyenge és erőltetett utánzása maradt meg. A féktelen táncz helyett, a mit zabolátlan kedvében tombolt itt egykor a szenvedély részegsége, ma már csak három-négy fogadott tánczospár mutogatja foszlott erkölcselenségének meztelenségeit. Alig lehet valami visszataszítóbb és undorítóbb látvány, mint e fizetett tánczosok kánkánja. Maga az egész táncz különben is épen ellenkezője minden idegen utazó köteles-szerűleg meglátogat

